

РЕШЕНИЕ

№ 2070

гр. София, 20.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Слава Гьошева

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **10313** по описа за **2024** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Нова Форма БГ“ ЕООД, представлявано от управителя И. Б., чрез адв. С. Ц., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3, срещу Решение № 4091 от 09.09.2024г. по анд № 6667/2023 г. на СРС, НО, 1 – ви състав.

Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № 23 – 2300092/30. 03. 2023 г., издадено от директора на дирекция ДИТ – Софийска област, с което на „Нова Форма БГ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 62, ал.1 от Кодекса на труда/КТ/.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. Излагат се доводи, че основната дейност на касатора е извършване на СМР, като в дружеството са наети 7 лица по трудово правоотношение. В началото на 2023г. са извършвани СМР на 3 обекта, което е наложило да се потърсят външни подизпълнители за част от СМР. За тях са ангажирани физически лица, с които са сключени граждански договори. Конкретно с Д. С. дружеството е сключило граждански договор за изработка, за дейността полагане на гранитогрес. Договорът не е трудов и няма характеристиките на такъв.

Не всяко полагане на труд представлява престиране на работна сила и е основание за квалифициране на възникващите във връзка с това отношения като трудови правоотношения по смисъла на чл. 1, ал. 2 от КТ. Преценката се извършва конкретно за всеки отделен случай, като се изхожда от съдържанието на договора и действителната воля на страните. В този смисъл са и съдебните решения във връзка със същата проверка, две от които са потвърдени от АССГ, а третото е влязло в сила като необжалвано от Инспекция по труда. Претендира разноси. В хода на съдебното производство по същество доводите се поддържат от адв. Ц..

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт И., счита касационната жалба за неоснователна. Попълнената от Д. декларация съдържа данни за основни елементи на трудовите правоотношения. Декларирана е длъжност „общ работник“, работно време, почивки в работния ден и почивни дни, трудово възнаграждение, което се отличава от престацията, посочена в гражданския договор. Счита, че предмет на гражданския договор е отдаване под наем на работна сила, което е присъщо на трудовите договори. Прави искане за потвърждаване на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурор Д. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, съответно решението на СРС, както и издаденото наказателно постановление са правилни и законосъобразни.

Административен съд София – град, Х - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал.1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14 - дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е наказателно постановление № 23 – 2300092/30. 03. 2023 г., издадено от директора на дирекция ДИТ – Софийска област, с което на „Нова Форма БГ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 62, ал.1 от Кодекса на труда/КТ/.

За да потвърди наказателното постановление въззивният съд е приел от фактическа страна, че при проверка на 24. 01. 2023 г. било констатирано, че на обект – магазин за промишлени стоки „Т.“, находящ се в [населено място], кв.В., местност Б. песоци, район К. /Д. П., бул.Б. шосе/ Д. С. полагал труд като общ работник. Той попълнил декларация, в която отразил, че работи в "Нова Форма БГ" ЕООД като общ работник, че има работно време от 08.00 до 17.00 часа с почивка в работния ден от 1.30 часа и почивни дни - събота и неделя. В декларацията Д. С. посочил и че възнаграждението му е уговорено в размер на 70 лева. Проверката е продължила по документи в сградата на ДИТ - Софийска област, където законният представител на "Нова Форма БГ" ЕООД е представил сключения на 24.01.2023г. с Д. С. граждански договор. Проверяващите приели, че се касае за трудови правоотношения, но без сключен писмен трудов договор. Констатирани, че „Нова Форма БГ“ЕООД в качеството на работодател не е сключил трудов договор със своя работник. За нарушение по чл. 62, ал.1 от КТ е издаден АУАН и НП, с което е наложена имуществена санкция в размер

на 1500 лева. От правна страна съдът е направил изводи, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, на изискванията за съдържание, на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Приел, че извършването на нарушението по чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ е доказано по несъмнен начин. Санкцията е наложена в минимален размер, който съответства на степента на обществена опасност на нарушението и на нарушителя.

След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Неправилен е изводът, че отношението между "Нова Форма БГ" ЕООД и Д. С. е трудово, а не облигационно по представения граждански договор. Неправилно е прието, че е извършено нарушение на разпоредбата на чл. 62 ал. 1 вр. чл. 1 ал. 2 КТ, поради което е потвърдено наказателно постановление, с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на „Нова Форма БГ“ ЕООД.

От решаващо значение за определяне характера на договора като трудов или граждански има естеството на осъществяваната дейност. И при трудовия договор, и при договора за изработка по чл. 258 – 269 ЗД, едната страна се задължава да положи труд срещу възнаграждение. При трудовия договор се дължи престигане на работна сила в рамките на определено работно време за изпълнение на определена трайно осъществявана работа. По гражданския договор се дължи т.нар. овеществен труд - постигане на определен трудов резултат. При трудовия договор работникът се намира в зависимост и подчиненост на работодателя – на установен трудов ред и трудова дисциплина, докато при гражданския договор изпълнителят е независим от възложителя и му дължи само „изработване на нещо“ - на уговорения резултат.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 24.01.2023г. свидетелят И. М., заедно с Д. С., който му помагал, се намирали на обект в [населено място], [улица] по договорка с управителя на „Нова Форма БГ“ ЕООД да лепят плочки, около 10 кв.м. ,за което се разбрали да им се заплати по 50-60 лева на квадратен метър. Подписали граждански договори за изпълнение на възложената работа. Няма договорка за работно време и почивки, ползвали собствени инструменти за полагане на плочките и материали, които се намирали на обекта. Работата била свършена за два дни. Към тази дата между Д. С. и "Нова Форма БГ" ЕООД не е имало сключен трудов договор, а граждански договор за изработка, който няма белезите на трудово правоотношение. Д. С. се е задължил да реализира определен трудов резултат – да положи 10 кв. м. плочки, а не да простира трайно някаква работа, т.е. касае се за еднократен, а не периодичен процес. В правоотношението между страните липсват характерните за трудовото правоотношение подчиненост на работодателя и на установен от него трудов ред и дисциплина- липсва точен график на работа, почивки в рамките на работния ден, както и почивни дни от седмицата. Д. С. е разполагал с характерната за изпълнителя при договора за изработка оперативна самостоятелност, като сам е определял времето за работа и е успял да изпълни работата за два дни, вместо за уговорените предварително три работни дни; възнаграждението му не е уговорено в определен размер, а е на кв.м. изработена площ, т.е. плащането е уговорено еднократно и след приемане на извършената работа, а не се касае за ежемесечно плащане на уговорено трудово възнаграждение

От попълнената декларация също се установява, че се касае за правоотношение по

договор за изработка, а не за трудово правоотношение. Така в декларацията свидетелят е отбелязал, че възнаграждението му не е уговорено в определен размер, а е на кв. метър, т.е. плащането е уговорено еднократно и след приемане на извършената работа.

При наличието на договорена конкретна задача за изпълнение в срок от 3 работни дни, при договорено възнаграждение, платимо в зависимост от обема на изработеното и след предоставяне на отчет за изпълнената работа и протокол за приемане на работата, представеният граждански договор от 24.01.2023 г. е договор, съответстващ на действителните правоотношения между страните. По изложените по-горе доводи, неправилно е прието от въззивния съд, че престирането на работната сила има характер на трудово правоотношение, а не на облигационно. По тези причини неправилно е прието и от административнонаказващият орган, че се касае за трудово правоотношение и престиране на работна сила без сключен трудов договор. Не се доказва нарушение на чл. 62, ал.1 от КТ във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ и издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно, както и съдебното решение на СРС, с което наказателното постановление е потвърдено.

При тези доводи следва съдебното решение да бъде отменено, а вместо него постановено друго, с което да се отмени наказателно постановление № 23 – 2300092/30. 03. 2023 г., издадено от директора на дирекция ДИТ – Софийска област, с което на „Нова Форма БГ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ.

При този изход на производството е основателна претенцията на ответника по касация за разноски в размер на 480 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение. Не е основателно възражението за прекомерност, адвокатското възнаграждение е в минимален размер.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София - град, X касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4091/09. 09. 2024г. по анд № 6667/2023 г. на СРС, НО, 1 – ви състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23 – 2300092/30. 03. 2023 г., издадено от директора на дирекция ДИТ – Софийска област, с което на „Нова Форма БГ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 62, ал.1 от Кодекса на труда/КТ/.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ да заплати на „Нова Форма БГ“ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район К. село, [улица], ет. 4, ап. 8, представлявано от управителя И. Б. сума в размер на 480.00 /четиристотин и осемдесет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.